

Hvor smiler fager den danske kyst

♩ = 72

Johannes V. Jensen/Oluf Ring

T1

Hvor smi-ler fa - ger den dan - ske kyst og bre - der
Den dan - ske mark i en bøl - gen går som ån - de -
Der dri - ver hø - duft med kryd - ret vind I - gen - nem
Men du, der søg - te mod frem - med strand, de gam - le

T2

B1

B2

T1

fav - nen, når sol - klar bøl - ge Og som - mer - sky - er og skib med
dræt af en ven - lig kvin - de Sødt gyn - ger byg - gen sit sil - ke -
en - gen en å sig slyn - ger Og lær - ken rin - ger skær - som - mer
lig, der mod sø - en stun - ded, hver gang du gen - ser det gam - le

T2

B1

B2

7

T1

8

lyst står sun-det ind i hin-an-dens føl-ge, og Kron-borg
 hår, og ru-gen ån-der med sol i sin-de, og vin-den
 ind, mens vil-de blom-ster ved grøf-ten gyn-ger Grav-hø-je
 land, skal san-de, her blev dit hjer-te bun-det(d) Thi dy-be

T2

8

B1

B2

10

T1

8

lu-der ved Sjæl-lands port mod hvi-de sku-der; hvor lyst! hvor stort!
 i-ler til hve-dens bryst Hvor smi-ler fa-ger den dan-ske kyst!
 kro-ner det grøn-ne land Hvor skønt for-to-ner sig sø og strand!
 min-der og gam-mel agt og mil-de kvin-der; hvor har de magt!

T2

8

B1

B2